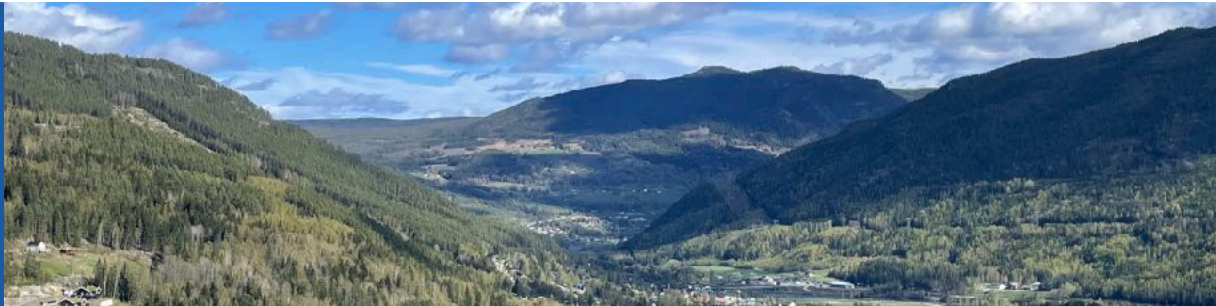

SISTE NYTT
FRA REGIONEN

Årgang 9

Nummer 2

Mai 2025 e.Kr.

Meldingsblad for Normisjon VeBu

DA DOMKIRKEN BLE FOR LITEN

Fredag 30. mai går startskuddet for årets GOFORIT - tur med tru. Denne gangen arrangeres turen sammen med Normisjon region Øst og Normisjon region Østfold, og det blir - som tidligere år - et bredt samarbeid med menigheter, misjonsforeninger og organisasjoner, skole, barnehage, historielag, bondekvinnelag, bokhandel og gjenbruksbutikker.

Det er underveis lagt opp til godt og vel 30 små og store arrangementer: Gudstjenester, skolebesøk, foredrag, misjonskvelder, misjonsbingo, mannekengoppvisning, sommerfest og møter med Stortingspresident, stortingsrepresentanter og ordførere.

Misjonærhistorier vil bli formidlet underveis og det blir temakvelder om misjonsarbeidet i flere land og om hvordan misjon drives i dag.

Det meste av årets tur skjer i to av våre «naboregioner», men avstandene er ikke lenger enn at det fint går an å koble seg på det som skjer utenfor vår egen region. Du kan være med å gå én, flere eller alle etappene, eller få med deg et eller flere arrangementer. Hva med å legge en tur til Oslo mandag 2. juni?

Mandagen begynner med gudstjeneste i Domkirken. Her blir det preken ved domprost Pål Kristian Blakstad, bønn for den verdensvide kirken, nattverd og hilsener fra et par misjonsorganisasjoner. Etter gudstjenesten går turen videre til Festningsplassen.

I 1883 var Indiamisjonæren og én av grunnleggerne av vår organisasjon, Lars Olsen Skrefsrud, i Norge. I september samme år skulle han reise tilbake til India og avskjeds møte var planlagt holdt i Domkirken. Tidlig ante man at kirken kunne bli for liten og man bestemte derfor å flytte møte til Festningsplassen. Mer enn 12.000 mennesker var samlet da Skrefsrud holdt sin tale. Utdrag av Skrefsruds tale denne dagen, vil bli

Indiamisjonæren Lars Olsen Skrefsrud talte for 12.000 tilhørere 11. september 1883.

formidlet 2. juni, 142 år etter at den første gang ble holdt.

Norsk misjon er historiene om kall og om offer, om «medaljens bakside» og om nøden for andre. Det er alle historiene om hvordan Gud har vist seg gjennom tegn og under. Historier om hvordan misjonærer på underfullt vis har opplevd at de ble bevart under forfølgelse og lange fengselsopphold, og det er historiene om de som mistet livet i aktiv misjonstjeneste.

Norsk misjon er en viktig del av norsk historie. Det er historien om Norges første organiserte kvinnebevegelse og om Norges første organiserte bistandsarbeid.

Vi har et ønske om at alle disse historiene skal bli kjent langt utenfor kirke og bedehus, og derfor har vi spurt om muligheten for å treffe Stortingspresidenten for å formidle noe av dette. Mandag 2. juni kl. 12.00, rett etter at vi har vært på Festningsplassen, blir det et møte på Stortinget der

Stortingspresidenten vil møte oss. Etter dette vil Kathrine Kleveland, Stortingsrepresentant fra Vestfold, fortelle om sine møter med misjon ved ulike anledninger gjennom livet. Møte på Stortinget har begrenset med plasser, og er forbeholdt de som er med å gå én eller flere dagsetapper. Sjekk nettsiden til regionen for å se om det er ledig plass.

Etter møte og omvisning på Stortinget, blir det middag på en av restaurantene i Oslo sentrum. Dagen avsluttes i

Bibelselskapets møtelokale med foredrag av teolog, bibeloversetter og forfatter Hans Johan Sagrusten.

Mandag 2. juni er bare én av mange innholdsrike og meningsfulle dager under årets GOFORIT - tur med tru.

GOFORIT - tur med tru går over ti dager, med start i Røyken 30. mai og avslutning i Fredrikstad søndag 8. juni. Du finner mer informasjon om årets dagsetapper og alle arrangementene på regionens nettside: normisjon.no/vebu og i vedlagte brosjyre.

Usynlig frukt

Av til kan jeg bli motløs. Jeg ser på alt arbeidet Normisjon har lagt ned i Mali og Senegal, og lurer på om det blir til noe. Nytt det egentlig? Da jeg kom til Mali i oktober i fjor, la jeg merke til treet som står rett utenfor stuevinduet mitt. Det skal visst være et frukttre, men på de 12 årene jeg har bodd her har jeg ikke sett en eneste frukt. Jeg noterte meg at vi måtte få hugget det ned.

Noen dager senere var jeg og en kollega på taket. Når vi så treet fra denne vinkelen, la jeg merke til noe gult mellom grenene. «Jeg tror jeg ser en frukt», sa kollegaen min vantro. «Jeg tror det er flere!» Vi fikk sendt en vakt opp i treet. Ganske raskt hadde vi et fat fullt av appelsiner. Det var høy stemning i lunsjen, da vi spiste appelsiner til dessert. For meg ble det en oppmuntring og en påminning om å ikke gi opp. Selv om vi ikke alltid ser resultatet av arbeidet, kan det spire på uventede steder. Og kanskje man trenger å endre perspektiv for å se den frukten som faktisk er der allerede!

Det spirer og gror i menighetene

Jeg fikk oppleve dette i møte med ungdommene i menigheten. Da jeg skulle reise tilbake til Norge fikk jeg anklagen: Du har ikke engang sett åkeren vår! Jeg visste ikke at ungdommene hadde en åker. For et par år siden startet misjonærer fra Kamerun et kurs der tre av de lutherske menighetene i Bamako var med. Målet var at menighetene ikke bare skulle fokusere på det de mangler, men på hva Gud har gitt dem av ressurser som de kan bruke for å bedre egne liv, og for å være en velsignelse for lokalsamfunnet. Jeg har sett lite endring. Nå oppdaget jeg at ungdommen hadde fått låne en åker hvor de dyrket peanøtter og bønner. Nøttene skulle selges til inntekt for ungdomsarbeidet i kirken. Dette første året var det 325 kilo peanøtter. Det var så flott å se ungdommen engasjert i å skape seg et rom der de kunne være selvstendige. En ny generasjon med visjoner og evnen til å gjennomføre, gir håp for kirken i tiden fremover.

Agenda 1 vokser geografisk og i dybden

Agenda1* er samlinger som det er et eventyr å være med på! I 2024 har vi hatt fire lærefellesskap. Vi har hatt 270 deltakere fra nesten 50 menigheter. Over 20 personer er med som ledere. Vi har kø av kirker som ønsker at Normisjon skal starte opp Agenda1 i deres områder.

Sør i Mali hadde vi en samling nummer to i oktober. På første samling nevnte flere menigheter at de hadde behov for mer fellesskap i menigheten. De ønsket å dele mer av Guds kjærlighet med andre. På samlingen i oktober delte folk ivrig vitnesbyrd om det som hadde skjedd i menighetene. En pastor fortalte: *Jeg kom over to barn som gråt. De var sulte og hadde ikke spist hele dagen. Nå hadde faren blitt sint og kastet dem ut hjemmefra. Jeg fulgte barna hjem og snakket med faren som er imam i landsbyen. Han sa det var sant som barna sa. Han hadde ikke penger, så barna hadde ikke fått noe mat den dagen. Han var blitt irritert over at de klaget og gråt hele tiden, så han hadde skjent på dem, og bedt dem gå et annet sted. Jeg ga ham litt penger så han kunne kjøpe lunsj til familien. Da jeg kom hjem, samlet jeg menigheten. Jeg fortalte dem det som var skjedd, og sa at de måtte be for denne familien. Det gjorde vi. Da imamen våknet neste morgen, stod det en sekk med ris og en konvolutt med penger utenfor døra. Det stod ikke noe navn på konvolutten og ingen hadde sett noen komme. Søndagen etter kom imamen i kirken. Han fortalte det som hadde skjedd, og sa: «Jeg kommer for å takke. Jeg vet ikke hvem som kom med disse gavene i skjul, men jeg vet at det må være en etterfølger av Jesus. Det er bare de som kan gjøre noe sånt.»*

Tenk å få være med å utruste menigheter til å leve et liv som er preget av noe som er annerledes. Et liv som setter sport etter seg.

*Agenda1 er et misjonært verktøy og læringsfellesskap som har blitt tatt i bruk i mer enn 400 menigheter rundt om i verden. Flere Normisjonsfelleskap i Norge bruker også Agenda1.

Normisjon - Acta - Strand

Regionleder

Svein-Tony Gårdso

Tlf.: 953 36 440

E-post: svein.tony.gardso@normisjon.no

Administrasjonsleder

Gunn-Marit Eriksrød Selle

Tlf.: 928 40 659

E-post: gunn.marit.selle@normisjon.no

Actaleder

Stein Joar Myrvang

Tlf.: 995 00 047

E-post: stein.joar.myrvang@normisjon.no

Daglig leder på Strand

Ruben Heitmann

Tlf.: 472 70 877

E-post: ruben.heitmann@normisjon.no

Kokk på Strand

Sara Grebäck

Tlf.: 918 90 471

E-post: saragreback@normisjon.no

Kokk på Strand

Ellen Rebecka Grorud

Tlf.: 981 36 523

E-post: rebecka.grorud@normisjon.no

Vaktmesterassistent på Strand

Jim Henriksen

Styreleder, regionstyret

Ole Jørgen Storli

Tlf.: 958 25 492

E-post: plantevernua@online.no

Post - og besøksadresse:

Østerøyveien 233 - 3237 Sandefjord

Regionkontorets åpningstider:

Mandag - torsdag kl.09 - 15

Tlf.: 406 03 097

Kontonummer:

3000 14 71550

Vipps, gaver regionen:

11413

Vipps, gaver Strand:

127249

Nettsider:

normisjon.no/vebu

acta.no/vebu

strand-sandefjord.no

Organisasjonsnummer:

979 189 877

Therese Glendrange var i 20 år misjonær i Mali, de siste 10 årene som direktør på feltet. Landet har vært preget av store uroligheter gjennom flere år. Normisjon besluttet derfor at Therese, som den siste misjonæren fra Normisjon i Mali, skulle komme hjem i 2024. Arbeidet i Mali drives videre av lokale kristne. Therese er i dag ansatt 50% som Landansvarlig for Vest-Afrika på Normisjons hovedkontor, og 50 % som utsending til Mali og Senegal. På denne siden får dere noen inntrykk og opplevelser fra Therese sitt arbeid i Mali.

Forventinger til årets leirsesong.

Snart går startskuddet for en ny leirsesong, og vi gleder oss! Leir er en unik mulighet til å samle barn og unge til fellesskap, lek og opplevelser, men aller viktigst: til å høre om Jesus som vår konge og frelser.

Vi bærer med oss inspirerende historier fra tidligere år, som den jenta som ikke var kristen, men som ble dypt berørt av budskapet om Jesus gjennom dramatisering og dukketeater på Sportyfestivalen. Hun sa det var så fint å høre om dette på en måte som traff hjertet. Slike møter med evangeliet gir oss store forventninger til det som ligger foran. Vi ber og håper at mange barn og unge skal få oppleve noe lignende - og kanskje for første gang få høre og forstå at Jesus elsker dem.

Lederleir 2025.

Denne våren har vi hatt gleden av å arrangere lederleir med hele 25 påmeldte deltakere. Det er utrolig inspirerende å se så mange nye og engasjerte ledere som ønsker å være med å bidra i arbeidet vårt.

Lederleiren bar preg av mye latter og godt humør. Vi hadde flere seminarer som for eksempel kanoseminar, hvilket kommer godt med når vi skal ut i kano med leirdeltakere i sommer. I tillegg hadde vi god undervisning fra flotte BIG-studenter som var med som del av praksisen sin på Bibelskolen i Grimstad.

Vi rakk også en tur innom kostymelageret på Strand for å plukke ut de beste kostymene til bruk på sommerens leirer.

Vi gleder oss

stort over at flere vil ta del i det viktige lederfellesskapet, og vi ser med forventning frem mot sommerens leirer. Allerede nå arbeider vi hardt med å få på plass alle ledere som ønsker å være med i sommer.

Lederne er selve ryggraden i leirarbeidet. Det er også vår største kostnad, men samtidig en uvurderlig investering. Det er nemlig i lederrollen vi ser at unge utvikler seg, vokser i ansvar og bygger gode ferdigheter for både tro og liv. Vi skulle gjerne hatt muligheten til å ha med enda flere ledere på leir fordi vi ser hvor stor forskjell det gjør.

PULS - mye er på gang

På Landsmøte til Acta i januar 2024 vedtok man PULS-strategien som skal

være styrende for de neste seks års arbeid: Plante - Utvikle - Lede - Sammenkoble. I Acta har vi arbeidet mye med denne strategien, og flere ting er på gang.

Vi vil skape leir sammen!

I mars neste år går Acta sammen med Norkirken Sandefjord og arrangerer en felles barneleir på Strand.

Leiren blir for alle barn i alderen 2.-5. klasse. Gjennom undervisning, lek, aktiviteter og fellesskap ønsker vi å skape opplevelser som setter spor, og som kan forme barns liv på en varig måte.

Bak leiren står en engasjert hovedkomité bestående av medlemmer fra Norkirken Sandefjord som brenner for å skape en leir der barna blir sett, inkludert og inspirert til å vokse i tro og

fellesskap. Vi i Acta er takknemlig for den innsatsen som legges ned!

Ungdomsfestival i Kongsberg 2026.

I februar neste år blir det Ungdomsfestival på Kongsberg, et samarbeid mellom Norkirken Kongsberg og Acta. Det har allerede vært et par møter om festivalen, der vi har fordelt oppgaver mellom oss i forhold til å undersøke mer rundt økonomi, overnatting, program, markedsføring med mer. Målet er å samle opp mot 100 ungdommer til festival.

Hallingdal.

Hemsedal menighet har vært i kontakt med oss med en henvendelse om vi kan være med som ledere på menighets-weekend i november. I utgangspunktet er det å bidra inn mot ungdommene i menigheten denne helgen.

Dette er noe vi jobber med, og som vi håper vi kan finne ressurser til å være med på. Det hadde vært flott å knytte disse båndene mellom menigheten og Acta. Normisjon Hemsedal er også aktivt med på menighets-weekenden.

I Hemsedal har også S-klubben, et av

Actas lag i Hemsedal, kommet med ønske om en ny bo-hjemme-leir. Dette vil vi prøve å få til. Det ble gjort for fire år siden og det er på tide å gjenta suksessen.

Alphakurs på Gjennestad vgs.

Normisjon eier Gjennestad vgs, og sammen med skolen ønsker vi å skape rom for tro og refleksjon. Vi vil derfor i fellesskap tilby Alphakurs for elevene til høsten, et lavterskeltilbud hvor de kan utforske spørsmål om tro og liv i trygge og åpne rammer.

Et slikt kurs kan også bli en brobygger til et større kristent fellesskap utenom skoletiden, og skape nye muligheter for samarbeid mellom skole, menigheter og organisasjoner som ønsker å investere i ungdommers liv og tro.

Stein Joar Myrvang

Møte med en ildsjel

Narve Thorset

Vi har mange ildsjeler rundt i regionen og denne gangen har vi tatt en prat med Narve Thorset på Ål.

Narve vokste opp i Hemsedal, men flyttet til Ål i 59/60 for å gå på yrkesskolen, fag: jern og metall. Etter endt yrkesskole gikk han et år på Danvik folkehøgskole før han begynte på Skiensfjorden tekniske fagskole. Her gikk han i to år og ble tekniker. Han fikk jobb hos NEBB i Oslo og en av oppgavene var å tegne komponenter til elektriske lokomotiver. Disse sitter fortsatt i lokomotivene som daglig passerer Ål. Han jobbet hos Aker mek og på Spikerverket i Oslo før han ble lei av å sitte på kontor og begynte på kveldsskole der han studerte anleggsteknikk. Han jobbet så fire år i Lier før han søkte og fikk jobb på Ål.

Men la oss spole litt tilbake. Da han bodde i Oslo, gikk han i Storsalen. Der møtte han Hanne og etter å ha kjent hverandre i 2,5 år, giftet de seg i 1971. Hanne er fra Sarpsborg, men var villig til å bli med til Ål og her har de bodd siden.

Narve begynte på Oppmålingsavdelingen i kommunen på sommeren 1978, men ble raskt tilbudt jobb i byggesak og en stund jobbet han med begge deler før det etter hvert kun ble byggesaksbehandling. Der ble han resten av arbeidslivet, til sammen 28 år i kommunen. Han sluttet da han var 62 år gammel. Da syntes han at han hadde

skrevet nok. I årene i kommunen var han også med i brannvesenet. Det var ønskelig at byggesaksfolk i kommunen var med der. Dette var et frivillig engasjement, men det ble godtgjort ved utrykning. Han hadde vakt en uke i måneden og da måtte han holde seg i Ål. Han minnes en gang han hadde vært på ferie og nettopp kommet hjem da alarmen gikk. Han hev seg i bilen og kjørte ned en gangvei for å komme raskt fram. Det han ikke visste, var at i ferien hadde de lagt om veien så den veien som hadde vært rett ned, nå var borte. Det ble en stor overraskelse, men han fikk stoppet i tide. Noen snarvei ble det imidlertid ikke.

Jeg spør om det frivillige engasjementet i kirke og bedehus. Det begynte før de kom til Ål. Da de bodde i Lier var han med i en NMS bibelgruppe og var også med som leirleder på Solsetra.

På Ål startet han en liten gutteklubb som de kalte «Ulveungane» da de bodde på Hago. Og da de flyttet til Skattebøl, der de fortsatt bor, startet han korvettarbeid. Det var veldig populært en tid. De fikk penger av kommunen til en stor bilbane

**« Det er jo viktig at
det ser ordentlig
ut, huset er
foreningens ansikt
utad.»**

som var stor stas. Klubben var i utgangspunktet for gutter, men på slutten fikk også jenter være med.

På Evjens Minne ble han raskt med i styr og stell. Han ble med i huskomitéen på begynnelsen av 80-tallet og da Lars Ruud sluttet som vaktmester, ble det Narve som overtok en del av den jobben med forefallende arbeid og måking av snø. Gulvet i storsalen var begynt å bli skikkelig slitt og stygt og det ble vurdert å legge belegg. Noen musikere var veldig i mot dette, mente det ville ødelegge akustikken. Narve tok jobben med å slipe gulvet og lakke det. En stor jobb, men resultatet ble bra.

I etasjen under forsamlingsrommene var det en kafé med flere ansatte. Denne ble lagt ned i -95 etter et stort underskudd på rundt en halv million. Det var kritisk for foreningen på Evjens Minne for de

hadde ikke muligheter for å ta opp lån. Narve er tydelig rørt når han forteller om hva som skjedde. Narve fikk en dag telefon fra en mann han ikke kjente. Han lurte på om de trengte penger på Evjens Minne. «Jo, vi gjør det nå», hadde Narve svart, «vi har litt problemer». Mannen som ringte, hadde solgt gården sin og hadde noen penger han ville gi bort. Evjens Minne fikk 570.000 og plutselig var de gjeldsfrie. «Det er en som har oversikt», sier Narve rørt.

En annen episode som Narve husker, er en gang Teknisk utvalg hadde mat på Evjens. Dette var i feb/ mars. Da de skulle ut, lå en stor snøfonn utenfor utgangsdøra nede. Det hadde kommet så mye snø på taket at det hadde sklidd over snøfangeren. Raset kom da de var inne og det ble ikke noen ulykke. Narve har flere historier som viser at det er en som holder hånda over bygget.

Da Narve sluttet i jobben i 2006, hadde han ledige dager og det ble da brukt mye tid på Evjens Minne. Økonomisk gikk det så vidt rundt. Det ble leid ut hybler til skoleungdom og kaféen var også leid ut til forskjellige som forsøkte å drive den videre.

I 2009 kom det opp spørsmål om en skulle selge Evjens og sette pengene i et nytt menighetshus sammen med menigheten. Olav Thon hadde sponset arkitekter til å tegne huset. Men da det å få finansiert bygget ble mye vanskeligere enn de først hadde trodd, bestemte de seg for å satse på Evjens Minne. Narve har i alle år vært med i husstyret, mange av årene som leder. Som leder her, er han også med i styret for Ål Normisjon.

Med hjelp av en annen ivrig kar, Magne Ilstad, satte de i gang med å pusse opp og begynte med å male utvendig. Det er jo viktig at det ser ordentlig ut, huset er foreningens ansikt utad. Det var mange som var begeistret for at det ble malt, også folk som ikke gikk på huset, og mange ble med på malejobben. Etter at de var ferie ute, fortsatte de inne. Kjøkkenet var det første som ble pusset opp inne, så salene. Men de mindre salongene fikk de høre var «retro» og ikke måtte røres.

I 2014 tok kafédriften slutt og lokalene ble stående tomme. Hva skulle de brukes til? De laget skisser for å se på mulighetene for å gjøre de om til

Evjens Minne, Normisjons bedehus i Ål, der Narve har nedlagt utallige dugnadstimer.

var et nytt engasjement begynt for Narve. Han har vært med siden og er transportør. Det vil si at han kjører og henter varer og har kontakt med givere rundt omkring. Han har også vært linken

« Det er meningsfylt og det var bruk for meg her.»

mellom butikken og styret i Ål Normisjon. Butikken er en flott måte for folk til å treffes, sier Narve.

Narve er svært beskjeden når det er snakk om hans rolle i alt dette, men at han har brukt utallige timer på engasjementet for Evjens Minne og Ål Normisjon, er hevet over enhver tvil.

Og da dukker spørsmålet opp: Hvorfor bruke tiden på dette? «Det er meningsfylt og det var bruk for meg her» er det enkle svaret Narve gir. Troen er basisen for engasjementet. Det er sterke kristne tradisjoner i Ål og mange

bedehus. Huset er et vitnesbyrd her det ligger i midt i sentrum.

Gunnvor Kreken er tilstede under intervjuet og legger til: «Narve er alltid tilgjengelig. Er det noe, så er det bare å ringe Narve og han kommer og ordner opp. Hva hadde Evjens vært uten Narve», undrer hun.

Og hun er ikke alene om å tenke slike tanker. Under husets 90-årsjubileum høsten -24, fikk Narve og Hanne Frivillighetsprisen for sitt engasjement. For Hanne har jo også bidratt ved å la Narve bruke så mye av sin tid her.

Og Narve har også hatt et engasjement utenfor bedehuset for i sju år var han formann i idrettslaget på Ål.

Tusen takk, Narve, for ditt engasjement. Uten slike som deg, hadde vi ikke fått gjort noen ting, verken i Normisjon eller samfunnet for øvrig.

Gunn-Marit Eriksrød Selle

DANVIK

FOLKEHØGSKOLE // DRAMMEN

I mai kom endelig svaret fra Kunnskapsdepartementet; Danvik får en dispensasjon i den nye Folkehøgskoleloven; de vil fortsatt få økonomisk støtte for sitt tilbud om et andreår der studentene som har gått førsteåret kan bygge på med et praksisår i en mediebedrift.

Skolens ledelse har arbeidet intenst inn mot departementet for å få dette til. Det var overhode ingen selvsagt ting at de skulle lykkes, det er derfor stor grunn til å gratulere skolen for at de fikk dette til. Dette er bra for Danvik og det er bra for elevene som søker til skolen.

Det er også grunn til å gratulere Danvik og elevene på skolen for et imponerende resultatet under årets LIVE-sending for India. I flere år har Danvik samlet inn penger til LIMS (Lahanti School of Multiple Skills), som ligger i Jharkand, Indias tettest befolkede og fattigste delstat. Her får studentene lære seg yrkesfag, og skolen har tett samarbeid med

bedrifter som kan gi studentene praksisplasser og muligheter for jobb. Den første LIVE-sendingen for India

Resultatet for årets LIVE-sending skal straks avsløres.

hadde Danvik i 2020, da kom det inn 37.000 kroner til LIMS. Hvert år siden har de forbedret fjorårets resultatet, og resultatet for 2025 er rett og slett imponerende. Hele 314.000 kroner fikk Danvik-elevne inn på LIVE-sendingen

Jubelen sto i taket da resultatet ble kjent.

som gikk over 24 timer i begynnelsen av mai.

For et år siden vedtok Danvikstyret en større rehabilitering av administrasjonsbygget på skolen. Dette arbeidet er nå godt i gang, og resultatet ser ut til å bli veldig bra, noe styret fikk bekreftet da de var på befaring under styremøte nå i mai. Vi gratulerer litt på forskudd med nye flotte kontorer - og et mye bedre arbeidsmiljø for skolens lærere.

P.S. Danvikstyret består av fem

Rektor på Danvik, Jorun Grønset Løvoll (th) viser Danvikstyret rundt i det som skal være ny kontorfløy og arbeidsområde for lærerne.

styremedlemmer, der Normisjon VeBu nå har tre av de fem: Ludvig Munkejord (leder), Gunhild Løken Dragsund og Svein-Tony Gårdsø. KFUK/KFUM har de to andre representantene.

Strand har fått ny stor gave.

I forrige nummer av «Siste nytt fra regionen» kunne vi fortelle at vi hadde fått en stor gave som er øremerket til utvikling av Strandskogen. Først og fremst er denne gaven tenkt brukt til etableringen av en frisbeegolfbane og kanskje en enklere aktivitetsløype i Strandskogen. Dette for å bruke området mer som et aktivitetsområde for barn og ungdommer som kommer til Strand.

Vi har også sett for oss en gapahuk i området som samlingspunkt under aktiviteter. Nå har vi fått 250.000 kroner i gave fra Sparebank 1 BV Stiftelsen til nettopp dette. Vi setter stor pris på denne gaven, og det gjør at vi nå kan utvikle et område i Strandskogen til glede for våre gjester og for allmennheten.

Gapahuken vi ser for oss blir på ca. 45 kvm. Den er stor, robust og stilig med en stor søyle i midten framme og en bak. Det er fastmonterte benker med god plass til mange mennesker. I tillegg blir det løse benker og et egnet område for grilling og bål når sesongen tillater det. Vi håper å få mye av dette på plass gjennom høsten og vinteren 2025/ 2026.

Illustrasjonsfoto

Ferdigstillelse av området rundt hyttene.

Det er flott å se at totalrenoveringen vi i fjor gjorde av fire av hyttene på Strand, har blitt godt mottatt. Mange leietakere har gitt tilbakemeldinger på at dette var «over all forventning.» Hytta som ligger nærmest vannet ble, som mange er kjent med, gjort om til et møtelokale med plass til 20-25 personer. Her er stort kjøkken der man kan ordne alt selv, og hytta har også fått et toalett. Det er mange mindre grupper som allerede har oppdaget denne «perlen» av et sted på leirstedet.

På forsommeren vil områdene rundt hyttene ferdigstilles. Veien ned til hyttene vil bli gjort noe bredere og forsterket, slik at større biler kan kjøre ned, uten at det skader veien. I løpet av byggeprosessen har eksisterende vei blitt ødelagt flere steder. Det vil bli sådd gress på området rundt den nederste hytta, og vi vil ferdigstille deler av kyststien nær til hyttene, blant annet med en egen bål plass nede ved strandkanten.

Økumenikkprisen for 2025 gikk til Ål.

Norges Kristne Råd sin Økumenikkpris for 2025 ble tildelt Ål kyrkje, menigheten Kilden, pinsemenigheten Håp og Normisjon på Ål. I begrunnelsen for prisen står det blant annet: «Med Økumenikkprisen 2025 ønsker Noregs Kristne Råd å sette søkelys på det heilt sentrale og viktige ved lokaløkumenikken. Vi veit at liknande arbeid også pågår andre stader i landet. Difor håper vi at prisen til den mangeårige og viktige lokaløkumenikken i Ål også vert oppfatta som ein anerkjenning av all anna lokaløkumenikk. Arbeidet i Ål er eit oppmuntrande og viktig døme for andre.

I tillegg til å vere eit sterkt band kyrkjene imellom, har kyrkjene i Ål eit tett og godt samarbeid med kommune, og både ordførar og rådmann har uttrykt korleis kyrkjene fremjer god dialogkultur og betydningen av samhald.»

Ein fornøgd gjeng tok i mot prisen for godt samarbeid gjennom ei årrekke. F-v. Marianne Laa – Ål kyrkje, Magne Ilstad – Normisjon, Helge Svanaasen – Kilden menighet, Erhard Hermansen, generalsekretær i Norges Kristne Råd, Jon Sørensen – Pinsemenigheten Håp og Per Anders Sandgren, styreleder i Norges Kristne Råd. FOTO: GJERMUND ØYSTESE

Ordfører Solveig Vestenfor på Ål sa blant annet dette om tildelingen: «Gjennom dei ti åra eg har vore ordførar i Ål, har det betydd ein stor forskjell berre det å veta at ein i dette økumeniske trosfellesskapet ber samnen for kommunen vår og alle som høyrer til her. I gode dagar er det lett å kjenne at dette løfter oss, men i tunge kriser bidreg dette unike fellesskapet til å bera oss og halde oss gåande i krevjande dagar, som Ål verkeleg har hatt sin del av.»

Vi gratulerer også menighetene og Normisjon på Ål med prisen. I det bønnearbeidet som er fundamentet for det fellesskapet man har fått til på Ål, har Normisjon vært med helt siden begynnelsen.

Historien om Bedehuset i Grønlio.

Historien om Bedehuset i Grønlio begynte i 1924, men for min del begynte historien om dette bedehuset først for halvannet år siden.

«Vi har fått vite at dere i Normisjon eier bedehuset i Grønlio, og vi lurar på om dere tenker å selge det.» Omtrent det var ordlyden i en e-post jeg mottok for snart halvannet år siden. Til tross for snart 38 år som ansatt i regionen, var dette bedehuset helt ukjent for meg. Det første jeg måtte prøve å finne ut av var; hvor i all verden er Grønlio? Jeg fant det til slutt. Stedet ligger i Gol kommune, helt på grensen til Hemsedal kommune.

Heldigvis har vi årganger av Vennebud (meldingsbladet til Buskerud krets av Indremisjon) tilbake til 1918 og frem til ca. 1995. Jeg begynte å lete i disse, og fant etterhvert at, joda, det var flere forkynnere og kretssekretærer fra Indremisjonen som hadde vært og talt i

en Indremisjonsforening i Grønlio. Neste skritt var å kontakte noen av våre misjonsfolk i Hallingdal, kunne de hjelpe? Joda, noe mer informasjon ble funnet. Én fant blant annet dette i en av bygdebøkene fra Hallingdal: «Bedehuset i Rotnheim var det neste bedehuset som vart bygd. Det vart innvigd i 1938. Medan Indremisjonen eig bedehuset i

Granlien og i Gol sentrum, er bedehuset i Rotnheim felleseige mellom Indremisjonen og Misjonssambandet.»

Denne informasjonen bekreftet det vedkommende i e-posten hadde fått vite, Normisjon eier bedehuset i Grønlio.

Men hvor langt kommer man i møte med Statens kartverk med en bygdebok, Vennebud og med Normisjons lover? Lover som sier at der virksomheten i en forening har opphørt, skal eiendelene tilfalle den regionen foreningen tilhørte. Det kreves mer dokumentasjon, og da dette bedehuset dukket opp i en hektisk periode, og det også er tidkrevende å finne ut av dette, ble denne saken lagt til side. Og der har den blitt liggende inntil jeg var i Hallingdal nå i mai. Jeg var med på lyrikeren Haldis Reigstad sin turné i området. Haldis hadde med seg en sjåfør fra Bergen, som var født og oppvokst på Gol. I løpet av en biltur fra Geilo til Hemsedal, kom det for en dag at sjåføren hadde gått på søndagsskole på Grønlio bedehus. Her hadde foreldrene hennes også vært aktive, og hvis hun ikke tok helt feil, sa hun, hadde faren vært formann i foreningen. Da vi dagen etter møttes kunne hun fortelle at Bedehuset var eid av Grønlio Bedehus. Men hvem er Grønlio Bedehus? Alt tyder på at bak dette navnet står, den nå for lengst nedlagte foreningen, Grønlio Indremisjon.

I løpet av Hallingdals-turnéen ble det også en tur bortom Grønlio for å se hvilken skikk det er på Bedehuset. Det å ha sett huset har også gitt ny energi til å komme til bunns i eierskapet til Grønlio bedehus. Nå gjenstår en jobb med å skaffe til veie den nødvendige dokumentasjonen for å stadfeste dagens eierskap til bedehuset.

Til slutt, la meg gå tilbake til begynnelsen, etter vinteren 1924. I en av

Haldis Reigstad tar bilde av Berit Granheim Hernes ved bedehuset der hun gikk på søndagsskole.

bygdebøkene sto det følgende: «Ein stor del av folket i Grønlio vart omvende denne vinteren, og dei tok straks fatt på å reise eit bedehus, det første i Gol. Det sto ferdig i 1926. Knut T. Larsbråten var ei drivande kraft i dette arbeidet. Han ga også tomt til bedehuset.» Om det videre innsamlingsarbeidet kan vi lese: «Somme ga tømmer og somme ga pengesummar. Dei fleste ga arbeid. Samla byggekostnader var på kr.3.850,92. Av dette lånte ein 1000 kroner i Gol Sparebank. For å få inn pengar var det bokstaveleg tala prøvd nye vegar. Thorleiv Smettebråten var ein av dei første bileigarane i bygda. Han ga ein biltur til Geilo som vart lodda ut. Utbytte var 93 kroner.»

Sitter noen på informasjon om Grønlio bedehus, personer som kan kontaktes eller protokoller som oppbevares - ta kontakt med undertegnede.

Sitter din forening på bedehus som ikke er registrert i Brønnøysund-registeret med vedlagt protokoll om eierforhold? Ta kontakt hvis dere ønsker hjelp med å få dette gjort.

Svein-Tony Gårdsø

Lørdag 19. mars, på selve stiftelsesdagen, markerte Våvon-foreningen i Vats/ Leveld sine første 100 år! Det var et fullsatt bedehus med tale hilsener og god bevertning. Kveldens høydepunkt var nok allikevel musikklaget som hadde «gjenoppstått», festen til ære.

Acta & Gjennestad vgs søker bønnegruppe.

Fra høsten av starter Acta og Gjennestad vgs opp Alfakurs for VG2-elever. Kurset avholdes noen onsdager fra kl.14.00 til 15.30, og det legges til rette for at deltakerne etterpå kan spise sammen i skolens kantine. Alfakurset er en lavterskel-arena der ungdom får muligheten til å utforske tro, liv og mening i et trygt og inkluderende fellesskap.

I forbindelse med kurset ønsker vi å løfte en idé om å etablere en forbønnsguppe. Vi ser for oss en liten gruppe som kan samles på Gjennestad kl.13.00 de samme onsdagene, for å be for kurset og for elevene som kommer. Det ville også vært en stor glede om denne gruppen kunne tenke seg å ta med en kake til kursdeltakerne - en liten, men betydningsfull gest som kan være med å skape god stemning og fellesskap.

Har du lyst til å være med? I bønnegruppa og/ eller med bakst? Ta gjerne kontakt med Actaleder Stein Joar Myrvang.

Alpha

Regionens årsmøte i Norkirken Kongsberg

Tema for regionens årsmøte var bønn. Dette ble formidlet gjennom talen som ble holdt av Landsstyrets utsending Ørjan Tinnen, gjennom samtalepanel og ved en bønnelenke som ble laget ved hvert bord. Lenken besto av alle Normisjons-fellesskap, Actalag, skoler, barnehager, Galleri Normisjonsbutikker i vår region, samt alle Normisjons samarbeidsland og regioner. Lenken ble en synlig påminnelse om at vi står sammen i et stort fellesskap, og at vi er avhengige av hverandre.

Takk til Norkirken Kongsberg som var vertskap for årsmøte. Her stilte de blant annet opp med middagsretter fra ulike land, noe som også var en påminnelse om at

årsmøte var i en menighet med mange nasjonaliteter. Pastor i menigheten, Helge Skaaheim, imponerte med buktaling - og også gjennom dette fikk vi en god påminnelse om hva bønn er.

Noen stikkord fra regionstyret og Actastyrets handlingsplan ble presentert på årsmøte. Det var også valg på nytt regionstyre.

Regionstyret for 2025-2026 består av følgende personer:
Leder: Ole Jørgen Storli, Sande (gjenvalg)
Ludvig Munkejord, Gol
Tor Bringaker, Tønsberg (ny)
Øystein Kilde, Ål
Isak Corneliussen, Oslo
Mary Anette Skaaheim, Kongsberg
1.vara: Olav Moskvil, Tønsberg (gjenvalg)
2.vara: Ola Arnfinn Haraldset, Hemsedal (ny)

Takk for din gave, du er med på noe stort!

Gi en leder til Sportyfestival! 2000,-

Gi søskenmoderasjon på Sportyfestival

1000,-

Takk for din gave, du er med på noe stort!

Minileir: 14.-15. juni Makspuls: 25.-27. juni
Sportyfestivalen: 28. juni - 2. juli Paddan: 7.-10. august